



KLAGANDE
Migrationsverket

MOTPART
Sollentuna kommun

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 6 juli 2018
i mål nr 1920-18 och 1927-18, se bilaga A

SAKEN
Statlig ersättning för flyktingmottagande

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att kammarrätten ska fastställa verkets två beslut den 21 december 2017 om ersättning för Sollentuna kommuns kostnader för MS skolgång. Som grund för yrkandet anges följande. Endast de skolformer som räknas upp i 5 § förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen) berättigar till ersättning. Kostnaderna för MS skolgång utgör inte vårdkostnader och det saknas därför utrymme för att ersätta dessa enligt 7 § asylersättningsförordningen. I vart fall saknas det ett sådant samband mellan kostnaderna och vården av MS som krävs för ersättning. Om kostnaderna ändå ska ersättas såsom vårdkostnader borde kommunen endast ersättas för de dagar då faktisk undervisning har bedrivits.

Sollentuna kommun anser att överklagandet ska avslås.

DET SOM PARTERNA FÖR FRAM

Migrationsverket

Kostnader för skolgång på ett särskilt ungdomshem, ett s.k. SiS-boende, utgör inte en vårdkostnad. Det finns ingen garanti för kommunen att få full kostnadsersättning. Det saknas anledning att tolka asylersättningsförordningen utöver det som framgår av den. Om MS istället hade varit placerad i HVB-hem skulle kommunen också ha haft en kostnad för skolgången. Den kostnaden skulle inte ha ersatts som en vårdkostnad. Därför borde inte heller kostnader för skolgång på ett SiS-boende utgöra vårdkostnader. Vidare finns bestämmelser om ersättning för vårdkostnader även i förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlännningar. Enligt denna förordning saknas möjligheten att få särskild ersättning för utbildningskostnader för nyanlända. Om kostnaden för skolgång på ett SiS-boende klassificeras som en vårdkostnad kan en

kommun alltså få ersättning för sådana skolkostnader, men inte för kostnader som hänför sig till utbildning inom skolväsendet, vilket är orimligt.

Ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen förutsätter dessutom att det finns ett direkt samband mellan kostnaderna och vården av barnet. Det är kommunen som ska visa att ett sådant samband finns. Det framgår av kammarrättspraxis (se bl.a. Kammarrätten i Jönköpings domar den 25 maj 2016 i mål nr 72-16, 73-16, 74-16, 75-16 och 77-16). Kostnaderna ska ha prövats och beviljats utifrån varje barns individuella behov. Det framgår inte om kommunen har gjort en sådan prövning.

Att kommunen har fakturerats för skolkostnader som en del av vårdavgiften innebär inte per automatik att utbildningen ingår i vården. Vårdavgiften är inte valfri utan ska ses som en administrativ kostnad. Den utgår även om barnet inte deltar i skolgången. Boendet riktar sig mot pojkar som inte har skolplikt. De boende får tillgång till skolverksamheten om de önskar. Skolverksamheten är inte en del av primärvården som är direkt kopplad till individen, utan utgör en sekundär verksamhet.

Det saknas underlag som visar att MS varit placerad på boendet med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) under den aktuella perioden. Det saknas även underlag som visar att MS eller dennes gode man har samtyckt till undervisningen. Det framgår inte heller om MS har deltagit i undervisningen under hela den aktuella perioden. Om kostnaderna för skolgången ska anses utgöra vårdkostnader så borde kommunen endast ersättas för de dagar då faktisk undervisning har bedrivits. Ersättning kan inte utgå med 700 kr per dygn för hela vårdperioden. Av underlaget framgår att MS har deltagit i undervisning endast mellan den 21 april och den 26 maj 2016 under den aktuella perioden.

Kommunen

MS har varit placerad med stöd av LVU under hela vårdperioden. Även om SiS-boendets primära syfte är vård och boende i form av behandling anses utbildningen ingå som en väsentlig del av vården inom SiS-institutionen. Skolundervisningen på denna typ av boenden är en mycket integrerad del av den övriga behandlingen. Det har gjorts en pedagogisk utredning över MS behov av skolgång. I den föreslås insatser inom skolan, vilka också har genomförts. Skolundervisningen har varit en integrerad del av MS vård under hela hans vårdperiod. Undervisningen har anpassats efter hans behov och situation.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om kommunen har rätt till ersättning från Migrationsverket enligt asylersättningsförordningen för kostnader för MS skolgång. Av utredningen i målet framgår att MS varit placerad på ett SiS-boende under den aktuella perioden.

Utbildningskostnader

Utbildning som ges vid ett SiS-boende, där barn är placerade med stöd av LVU, utgör en särskild utbildningsform. Det framgår av 24 kap. 8–9 §§ skollagen (2010:800). Rätt till ersättning för utbildningskostnader enligt 5 § asylersättningsförordningen avser endast de utbildningsformer som räknas upp i bestämmelsen. Den särskilda utbildningsform som nu är aktuell anges inte där. Kommunen har därför inte rätt till ersättning för kostnader för MS skolgång enligt 5 § asylersättningsförordningen.

Vårdkostnader

Frågan blir då om kostnaderna för MS skolgång istället utgör sådana vårdkostnader som ersätts enligt 7 § asylersättningsförordningen.

Även om utgångspunkten är att kostnader för utbildning ska ersättas enligt 5 § asylersättningsförordningen finns det inget som utesluter att ersättning för sådana kostnader kan utgå enligt 7 § asylersättningsförordningen om förutsättningarna enligt den bestämmelsen är uppfyllda. Denna tolkning har också gjorts av Kammarrätten i Jönköping i mål nr 1424-17 och 1444-17 och Kammarrätten i Sundsvall i mål nr 1132-17. Kammarrätten anser inte att denna bedömning leder till sådana inkonsekvenser i ersättningssystemet att ersättning inte kan utgå i nu aktuell situation.

En förutsättning för att kommunen ska ha rätt till begärd ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen är att vården ges med stöd av LVU. Migrationsverket har anfört att det inte framgår av underlaget i målet att MS var placerad på SiS-boendet med stöd av LVU. Kammarrätten konstaterar dock att det framgår av de handlingar från socialnämnden som kommunen har skickat in att MS var placerad med stöd av LVU.

Ytterligare en förutsättning för ersättning är att det rör sig om kostnader för vård. Migrationsverket har anfört att kostnader för skolgång inte utgör vårdkostnader och att det i vart fall saknas ett sådant samband mellan kostnaderna och vården av MS som krävs för ersättning. Kommunen har invänt att skolgången har utgjort en del av MS vård och att den har varit integrerad i den övriga behandlingen.

I denna del konstaterar kammarrätten att det är socialnämnden som bestämmer hur vården av den unge ska ordnas och var han ska vistas under vårdtiden (11 § LVU). I nu aktuellt fall har socialnämnden beslutat att MS

ska vara placerad på ett SiS-boende som tillhandahåller grundskole-
utbildning.

Statens Institutionsstyrelse har fakturerat kommunen för vården vid
boendet. På fakturan anges att skolkostnaden ingår som en del av vård-
avgiften. Skolkostnaden utgör en av ett antal olika kostnader som ska ingå i
vårdavgiften. Det framgår av Statens institutionsstyrelses föreskrifter
(SiSFS 2015:1) om vårdavgifter för ungdomar som vistas vid särskilda
ungdomshem med stöd av 3 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser
om vård av unga (LVU) m.m.

Kammarrätten konstaterar att de aktuella kostnaderna har varit nödvändiga
för kommunen för att kunna bereda MS behövlig vård. Kostnaderna ska
därför betraktas som sådana vårdkostnader som ersätts enligt 7 § asyl-
ersättningsförordningen.

Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Marie Jönsson
lagman
ordförande

Daniel Sjölund
kammarrättsråd

Anna Mildner
tf. assessor
referent

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 30

DOM

2018-07-06

Meddelad i Stockholm

Mål nr

1918-18

1920-18

1925-18

1927-18

KLAGANDE

Sollentuna kommun

191 86 Sollentuna

MOTPART

Migrationsverket

Statlig ersättning för asylsökande

Box 507

169 29 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUTMigrationsverkets beslut 2017-12-21 (dnr 733-2016-36684,
733-2016-145175, 733-2016-66651 och 733-2016-143374)**SAKEN**

Statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller överklagandena i de delar som gäller kostnader för utbildning som ingår i vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga och förklarar att Sollentuna kommun är berättigad till statlig ersättning för asylsökande med 122 500 kr.

Förvaltningsrätten avslår överklagandena i övrigt.

Dok.Id 990475

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag–fredag 08:00–16:30
		E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt		

YRKANDEN M.M.

Sollentuna kommun (kommunen) yrkar ersättning med 377 300 kr för perioden den 1 juli – 30 september 2015 (mål nr 1918-18), 450 800 kr för perioden den 1 oktober – 31 december 2015 (mål nr 1925-18) och 37 800 kr för perioden den 1 – 7 januari 2016 (mål nr 1920-18). Samtliga kostnader gäller vård och boende för barnet MS. Vidare yrkar kommunen ersättning för kostnader för MS:s skolgång med 58 800 kr för perioden den 8 januari – 31 mars 2016 (mål nr 1920-18) och 63 700 kr för perioden den 1 april – 30 juni 2016 (mål nr 1927-18). Till stöd för sin talan anför kommunen bl.a. följande. Kommunen har inte fått information om att asylutredningen för MS avskrivits trots kontakter med Migrationsverket. Detta har fått till följd att socialtjänsten haft uppfattningen att asylprocessen pågår. Vad gäller kostnaderna för skolgång är MS placerad på ett SiS-boende och undervisningen på boendet måste anses utgöra en del av vården enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga, förkortad LVU. Socialtjänsten har utgått från Statens institutionsstyrelses fakturor där skolkostnaden räknas som en schablonkostnad som ingår i vårdavgiften och fakturans totalbelopp.

Migrationsverket anser att överklagandena ska avslås och anför följande. Under perioden den 19 juni 2015 – 7 januari 2016 har MS inte omfattats av personkretsen i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., förkortad LMA. Migrationsverket har inte någon underrättelseskyldighet gentemot Sollentuna kommun. Uppgifterna om MS är skyddade av sekretess. Vad gäller kostnaderna för skolgång är det bara de skolformer som räknas upp i 5 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (i det följande kallad asylersättningsförordningen) som berättigar till ersättning. Den aktuella utbildningen kan inte anses utgöra en vårdkostnad enligt asylersättningsförordningen.

SKÅLEN FÖR AVGÖRANDET**Tillämpliga bestämmelser**

Enligt 5 § asylersättningsförordningen har en kommun eller ett landsting rätt till ersättning för kostnader för utbildning för barn till sådana utlänningar som avses 1 § första stycket samt 8 § andra och tredje styckena LMA samt för barn som vistas här enligt ett beslut om tidsbegränsat uppehållstillstånd. Ersättning får betalas för barn som vistas på en mottagningsenhet eller i en kommun som enligt 29 kap. 2 § andra stycket 1 eller 2 skollagen (2010:800) ska anses som bosatta här vid tillämpningen av nämnda lag och som därför har rätt till utbildning i förskola enligt 8 kap. 4 § skollagen, förskoleklass, grundskola, grundsärskola, specialskola eller sameskola och, under de förutsättningar som anges i 29 kap. 3 § skollagen, gymnasieskola eller gymnasiesärskola.

Vidare gäller enligt 7 § samma förordning att en kommun har rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets egna om barnet omfattas av 1 § första stycket LMA. Ersättningen lämnas för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, förkortad LVU, under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas.

I 1 § första stycket LMA anges att lagen innehåller bestämmelser om sysselsättning för och bistånd till utlänningar som antingen har ansökt om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande, eller har beviljats uppehållstillstånd med tillfälligt skydd eller uppehållstillstånd efter tillfälligt skydd och som inte är folkbokförda här i landet.

Utredningen i målen

MS registrerades som asylsökande i Sverige den 29 januari 2015. Den 12 juni 2015 underrättades Migrationsverkets asylprövningsenhet i Solna, socialtjänsten i Sollentuna kommun och Överförmyndarnämnden i Sollentuna kommun om att MS hade avvikit från sitt SiS-boende den 9 juni 2015. Den 18 juni 2015 beslutade Migrationsverket att avskriva MS:s ansökan om uppehållstillstånd, ärendet om statusförklaring samt utvisningsärendet då MS inte fullföljt sin talan i asylärendet. MS sökte asyl på nytt den 25 januari 2016. Migrationsverket beviljade kommunen statlig ersättning från och med den 8 januari 2016 eftersom kommunen den 7 januari 2016 fick kännedom om att MS hade för avsikt att söka asyl på nytt.

Förvaltningsrättens bedömning

Kostnader för vård och boende

Förvaltningsrätten kan inledningsvis konstatera att Migrationsverket inte har någon lagstadgad skyldighet att underrätta en myndighet om uppgifter rörande ensamkommande barn (jfr Kammarrätten i Sundsvalls dom den 6 mars 2018 i mål 1258-17 och 1259-17). Frågan som förvaltningsrätten har att ta ställning till är således om kommunen har rätt till ersättning för vård och boende för MS under perioden den 1 juli 2015 – 7 januari 2016.

Den 18 juni 2015 avskrevs MS:s ansökan om uppehållstillstånd. Av utredningen framgår att Migrationsverket har beviljat kommunen statlig ersättning från och med 8 januari 2016 då Migrationsverket fick kännedom om att MS hade för avsikt att söka asyl på nytt. MS har således från den 19 juni 2015 till den 7 januari 2016 inte varit föremål för prövning hos Migrationsverket och därmed inte omfattats av personkretsen i LMA. Mot den bakgrunden saknas det lagstöd att bevilja kommunen ersättning för vård

och boende för perioden den 1 juli 2015 – 7 januari 2016 (jfr Kammarrätten i Sundsvalls dom den 8 maj 2017 i mål 3142-16). Migrationsverket har således haft skäl att avslå Sollentuna kommuns ansökningar. Överklagandena ska därför avslås i denna del.

Kostnader för skolgång

Den andra frågan förvaltningsrätten har att ta ställning till är om kommunen har rätt till ersättning för MS:s skolgång under perioden den 8 januari – 30 juni 2016 enligt asylersättningsförordningen.

Av utredningen framgår att MS varit placerad på ett SiS-boende under perioden den 8 januari – 30 juni 2016. Barn som är placerade på SiS-boende enligt LVU har som huvudregel sin utbildning på ungdomsboendet, jfr 24 kap. 8 § skollagen. De utbildningsformer som avses i 24 kap. skollagen ingår inte i skolväsendet, jfr 1 kap. 1 § skollagen. Detta innebär att utbildning som bedrivs på ett SiS-boende inte är ersättningsgill enligt 5 § asylersättningsförordningen.

Frågan blir istället om utbildningen kan ses som en del av vården och därmed vara ersättningsgill enligt 7 § asylersättningsförordningen. Av 24 kap. 8 § skollagen framgår att utbildningen vid ungdomsboenden ska motsvara utbildningen i grundskolan och att relevanta bestämmelser i skollagen ska tillämpas. Kammarrätten i Sundsvall har i dom den 5 september 2017 i mål 1132-17 ansett att kostnad för utbildning får anses utgöra en sådan kostnad för vård i annat hem än barnets egna som ges med stöd av LVU och för vilken ersättning ska lämnas enligt 7 § asylersättningsförordningen. Av utredningen i målet framgår även att utbildningskostnaden för MS ingår som en del av vårdavgiften som kommunen fakturerats av vårdgivaren. Mot denna bakgrund anser förvaltningsrätten att det för den vårdform som är aktuell för MS ingår kostnad för utbildning i kostnaden för vård enligt LVU.

Kostnaden bör därför ersättas enligt 7 § asylersättningsförordningen.
Överklagandena ska således bifallas i denna del och Sollentuna kommun beviljas 122 500 kr i statlig ersättning, varav 58 800 kr för perioden den 8 januari – 31 mars 2016 och 63 700 kr för perioden den 1 april – 30 juni 2016.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (DV 3109/1A).

Kerstin Andres
Rådman

Förvaltningsrättsnotarien Rebecka Ahlvik Doverhem har föredragit målet.



HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.